

Prof. dr. Josef Opatrný
Středisko ibero-amerických studií
FF UK

Posudek vedoucího diplomové práce

Katrin Hříbová, Paměti Any Sáenz-Kybalové jako pramen ke studiu česko-mexických vztahů v 1. polovině 20. století, 96 str. rkp.

Stávající literatura k problematice dějin československé diplomacie a československo-latinskoamerických vztahů uvádí původně českého akademika, odborníka na raně novověké dějiny románského světa Vlastimila Kybala jako významného prvorepublikového diplomata s velkým zájmem o rozvoj vztahů mezi Československem a románskými zemi, zejména státy Latinské Ameriky. Někteří historici zmiňují v této souvislosti možný vliv Kybalova manželství, během studijního pobytu v Římě se totiž seznámil s mexickou malířkou Anou Sáenz, s níž se posléze oženil. Osobnosti Any Sáenz přitom nebyla dosud věnována žádná pozornost ani českými historiky, ani mexickými historiky umění a diplomová práce Katrin Hříbové založená a španělsky psaných vzpomínkách Kybalovy manželky uložených v Národním archivu je tak prvním pokusem o využití rukopisu pro studium československé diplomacie a československo-latinskoamerických kontaktů. Většinu času mezi rokem 1919, kdy Kybal vstoupil do služeb československé diplomacie a rokem 1939, kdy jej na konci února penzionovali, trávili manželé na diplomatických misích, postupně v Itálii, Brazílii (Kybal zde působil i jako československý titulář pro Argentinu), Španělsku a od roku 1935 v Mexiku. Hříbová se přitom zajímá zejména o toto poslední období, kdy mohla vyslancova manželka využívat svého mexického původu.

Hříbová rozdělila práci do čtyř částí. V první sledovala na kariéru Kybala historika a diplomata, přičemž vycházela jak ze sekundární literatury (především studií Hrdličkových, Bartečkových a Jiránkových), tak z neznámějšího Kybalova textu věnovanému problematice Latinské Ameriky, tedy stručném přehledu kontaktů české společnosti a španělsky a portugalsky mluvících zemí amerického kontinentu, Po československých stopách v Latinské Americe, Praha 1935. V další kapitole se pak opírá o jediný pramen, analyzovaný rukopis, aby ve třetí kapitole na základě klasických prací o dějinách Mexika konce devatenáctého a prvních desetiletí dvacátého století, především *Historia General de México*, Knightovy práce o mexické revoluci a Neymerova opusu o výsledku práce queretarského ústavodárného shromáždění, podala stručný obraz historie Mexika v této době.

Nejcennější částí práce je její čtvrtá část, *Diplomatická mise Vlastimila Kybala v Mexiku od července 1935 do února 1939 v pamětech Any Sáenz-Kybalové*, str. 74-88, kde Hříbová prezentuje s odkazy na text *Paměti společenský život manželky diplomata i její názory na situaci v Mexiku i události z československo-mexických vztahů*. Vzhledem ke kulturním zájmům autorky *Paměti* nepřekvapí důraz na aktivity manželského páru v oblasti kultury a školství, srov. pasáž věnovaná pojmenování jedné ze škol v hlavním městě Masarykovou školu, je pak ovšem zase příznačné, že v kontextu Kybalova zájmu o rozvoj hospodářských kontaktů je zmiňována i tato stránka vyslancových aktivit. Hříbové se podařilo v této části diplomové práce představit plastický obraz činnosti československé zastupitelského úřadu konstruovaného na pramenu neúřední povahy.

S důvěrnou znalostí geneze práce musím konstatovat, že se na ní projeví okolnosti, s níž byla nakonec ve spěchu dokončována. Hříbová neměla možnost si text s odstupem projít a tak se v něm objevují drobné nedostatky, které by autorka při dalším čtení jistě napravila. Jen jako příklad uvádím str. 10, kde cituje práci příslušnou pasáž z Kutnarových a Markových *Přehledných dějin českého a slovenského dějepisectví* a zmiňuje pro výše uváděný Kybalův

text pouze jezuitskou periodu československých stop v Latinské Americe, navíc jen pro druhou polovinu 17. století. Do stejné kategorie patří řazení publikací v seznamu literatury, kde v některých případech nerespektuje abecední pořadí (srov. Kybal a Jiránek na str. 94). Jinde pak ruší neobratné formulace, popř. žurnalistické výrazy, zase jenom jako ukázka viz pasáž na str. 78: „Jako správný intelektuál se Kybal pokusil kolem československého vyslanectví shromáždit co největší počet intelektuálů žijících v této době v Mexiku. Založil *Společnost přátel Československa*, jejíž členové se každý měsíc scházeli na československé vyslanectví, aby prodiskutovali aktuální témata.“

Přes tuto kritickou poznámku považuji diplomovou práci za zdařilou, samozřejmě ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako velmi dobrou až výbornou.

V Praze, 17. května 2017.

Prof. dr. Josef Opatrný